

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/458/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6312206570
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6312206570.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa Profidebt Slovakia, s. r. o., so sídlom Mliekarenská 10, Bratislava, IČO 35 925 922, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Kováč, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO 36 857 033, proti odporcovi V. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q. M. XXX, M., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom Sofijská 13, Košice, IČO 42 247 268, zastúpeného JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom so sídlom Stará Baštová 2, 040 01 Košice, adresa na doručovanie: Budapeštianska 8, 040 13 Košice, v konaní o zaplatenie 427,36 € s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Brezno č. k. 4C/402/2012-107 zo 04. 02. 2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu

vo výroku I., ktorým nepripustil vstup vedľajšieho účastníka na strane odporcu do konania **z r u š u j e**,

vo výroku II., ktorým odmietol odpor vedľajšieho účastníka na strane odporcu **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým uznesením rozhodol, že nepripúšťa vstup vedľajšieho účastníka na strane odporcu do konania (výrok č. I.) a odpor vedľajšieho účastníka odmietol ako podaný neoprávnenou osobou (výrok č. II.).

Dôvodom nepripustenia vstupu vedľajšieho účastníka do konania bola nečinnosť odporcu, ktorého súd prípisom zo dňa 11. 10. 2013 doručeným odporcovi 16. 10. 2013 vyzval, aby oznámil, či súhlasí so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na strane odporcu s poučením, že ak v stanovenej lehote sa k vstupu vedľajšieho účastníka nevyjadrí, súd nebude predpokladať, že so vstupom vedľajšieho účastníka do konania súhlasí. Túto svoju výzvu vysvetlil v dôvodoch rozhodnutia tak, že podstatnou podmienkou vedľajšieho účastníctva v konaní, na ktoré sa vzťahujú ust. § 93 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník chce vystupovať z dôvodu, že účel procesnej pomoci v sporovom konaní, ktorú má vedľajší účastník hlavnému účastníkovi poskytovať, môže byť naplnený, len ak účastník, na strane ktorého chce vedľajší účastník vystupovať, s vedľajším účastníctvom súhlasí. Okresný súd vyzval odporcu, aby vyjadril súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka, ktorý záujem o vstup oznámil okresnému súdu 19. 02. 2013. Táto výzva sa netýkala postupu a vedenia konania, ale vyriešenia otázky procesného postavenia subjektov zúčastňujúcich sa konania, preto bez odpovede odporcu na výzvu súdu nemohol súd aplikovať § 101 ods. 3 O. s. p. a bez vyjadrenia odporcu predpokladať, že proti vstupu vedľajšieho účastníka námietky nemá.

Ak sa OZ právna pomoc spotrebiteľom ako združenie na ochranu spotrebiteľov nestal účastníkom konania, nie je osobou oprávnenou podať odpor proti platobnému rozkazu. Keby sa aj združenie

OZ právna pomoc spotrebiteľom stalo účastníkom konania, nebolo by oprávnené podať odpor proti platobnému rozkazu z dôvodu, že na jeho podanie je podľa § 174 ods. 2 O. s. p. legitimovaný len odporca.

Uznesenie okresného súdu napadol odvolaním vedľajší účastník na strane odporcu. Nesúhlasil s názorom okresného súdu, že nečinnosť odporcu, ktorý ani na výzvu súdu neudelil súhlas vedľajšiemu účastníkovi na podanie odporu si treba vysvetľovať ako jeho nesúhlas s úkonom vedľajšieho účastníka. Vedľajší účastník môže vstúpiť do konania aj z vlastného podnetu, zo žiadneho zákonného ustanovenia nie je možné vyvodiť, že pre vstup do konania potrebuje vedľajší účastník súhlas hlavného účastníka. Občiansky súdny poriadok v § 93 ods. 3 prezumuje súhlas hlavných účastníkov so vstupom vedľajšieho účastníka, keď ustanovuje, že o prípustnosti vedľajšieho účastníctva rozhoduje súd len na návrh. Relevantným úkonom hlavného účastníka je preto iba vyslovenie jeho nesúhlasu s vedľajšou intervenciou. Za nesprávny považuje aj ten názor okresného súdu, že vedľajší účastník nie je oprávnený bez súhlasu odporcu podať odpor proti platobnému rozkazu. Z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obdo 27/2012 z 27. 08. 2012 vyplýva, že vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania, teda má v zásade právo podať odvolanie aj dovolanie. Úkony vedľajšieho účastníka nesmú byť v rozpore so záujmami hlavného účastníka, na procesnej strane ktorého vystupuje, čo však neznamená, že úkon vedľajšieho účastníka, s ktorým hlavný účastník nesúhlasí, bude automaticky zo strany súdu zamietnutý. Nasvedčuje tomu dikcia § 93 ods. 4 O. s. p., podľa ktorého súd úkony vedľajšieho účastníka posúdi po uvážení všetkých okolností. Súd prvého stupňa ani nezistoval, či je spotrebiteľ, vzhľadom na jeho osobnostné dispozície schopný posúdiť priebeh konania a predmet posudzovanej otázky súdom. Právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka sa podarilo skontaktovať s odporcom, ktorý uviedol, že výzve súdu neporozumel a vyjadril súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania a súhlas s podaným odporom, ktorý uskutočnil vedľajší účastník. Pasivita odporcu nepreukazuje jeho nesúhlas s podaným odporom vedľajšieho účastníka. Poukázal na judikatúru Súdneho dvora EÚ v doktrínálnych veciach C-618/10, Banco Espanol de Crédito SA proti Joaquín Calderón Camino, z ktorých vyplýva, že odpor vedľajšieho účastníka mal okresný súd posúdiť z hľadiska § 93 ods. 4 O. s. p. a akceptovať úkon vedľajšieho účastníka (odpor), pretože je na prospech odporcu. Navrhol zrušiť uznesenie okresného súdu a uplatniť si aj náhradu trov odvolacieho konania.

Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

Krajský súd po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. v rozsahu určenom ust. § 212 ods. 1 O. s. p. uznesenie okresného súdu v I. výroku podľa § 221 ods. 1 písm. i) O. s. p. zrušil a vo výroku II. uznesenie okresného súdu podľa § 219 ods. 1 O. s. p. potvrdil ako vecne správne.

Podľa § 93 ods. 1, 2, 3 O. s. p. ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu, alebo na výzvu niektorého z účastníkov, urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Okresný súd si nesprávne vysvetľuje ust. § 93 ods. 3 O. s. p. o účinkoch vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Predmetom konania je zaplatenie pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy uzavretej medzi právnym predchodcom navrhovateľa Telefónica O2 Slovakia, s. r. o., so sídlom v Bratislave a odporcom, podľa zák. č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov. Vedľajší účastník je právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov.

Dôvodom nepripustenia vstupu vedľajšieho účastníka do konania rozhodnutím súdu bol názor okresného súdu, že na vznik vedľajšieho účastníctva v konaní je potrebný výslovný súhlas účastníka, ktorého mieni tretia osoba v konaní ako vedľajší účastník podporovať. Tento názor okresného súdu nie je správny. Účinky vstupu vedľajšieho účastníka do konania podľa § 93 ods. 2 O. s. p. nastávajú okamihom

doručenia oznámenia o jeho vstupe súdu (bez ohľadu na konkrétnu fázu právoplatne neskončeného konania). Výslovný súhlas podporovaného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho strane nie je potrebný. Prípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania súd z vlastnej iniciatívy neskúma. Dôvodom nepripustenia vstupu vedľajšieho účastníka do konania je len výslovný nesúhlas podporovaného účastníka, ktorý tento oznámi súdu po tom, ako sa o vstupe vedľajšieho účastníka do konania dozvie. Súhlas podporovaného účastníka sa vyžaduje len vo vzťahu ku konkrétnym procesným úkonom vedľajšieho účastníka, ktoré v konaní vykoná. Vyplýva to práve z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 188/2012 z 05. 02. 2013, na ktoré sa okresný súd v dôvodoch svojho rozhodnutia odvoláva. Odvolací súd zdôrazňuje, že vyššie uvedené závery sa v plnej miere uplatnia len vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, ktorým je právnická osoba, založená za účelom ochrany práv spotrebiteľa.

Zo spisu nevyplýva, že by ktorýkoľvek z účastníkov namietal proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Na túto skutočnosť upozornil odvolací súd už v uznesení z 15. 08. 2013 sp. zn. 17Co/422/2013, ktorým zrušil uznesenie okresného súdu o prerušení konania („ak odporca námietky proti vstupu vedľajšieho účastníka a proti tomu, aby sa vedľajší účastník oboznámil s jeho osobnými údajmi nevzniesol, nie je dôvod brániť účasti vedľajšieho účastníka, zriadeného na ochranu práv odporcu - spotrebiteľa v konaní“). Ak podľa § 93 ods. 3 druhá veta O. s. p. o prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh a návrh na rozhodnutie o prípustnosti vedľajšieho účastníctva súdu daný nebol, neexistoval právny dôvod, aby sa okresný súd prípustnosťou vstupu vedľajšieho účastníka vôbec zaoberal. Uznesenie okresného súdu v prvom výroku preto odvolací súd podľa § 221 ods. 1 písm. i) O. s. p. zrušil z dôvodu, že sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo uznesenie v tejto časti vydané, neexistovali.

Rozhodnutie okresného súdu v II. výroku je vecne správne.

Občiansky súdny poriadok skutočne v § 93 ods. 2 ustanovuje, že ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu a podľa § 93 ods. 3 O. s. p. môže vedľajší účastník vstúpiť do konania buď z vlastného podnetu, alebo aj na výzvu niektorého z účastníkov, urobenú prostredníctvom súdu a podľa § 93 ods. 4 O. s. p. má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, koná však iba sám za seba, napriek tomu nie je možné vedľajšieho účastníka na strane odporcu považovať za osobu oprávnenú na podanie odporu proti platobnému rozkazu.

Podľa § 172 ods. 1 O. s. p. súd môže aj bez výslovnej žiadosti navrhovateľa a bez vypočutia odporcu vydať platobný rozkaz, ak sa v návrhu uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy vyplývajúce zo skutočností uvedených navrhovateľom. V platobnom rozkaze uloží odporcovi, aby do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatil navrhovateľovi uplatnenú pohľadávku a trovy konania alebo aby v tej istej lehote podal odpor na súde, ktorý platobný rozkaz vydal. Odpor proti platobnému rozkazu sa musí odôvodniť. Ustanovenie § 43 O. s. p. sa nepoužije.

Senát 17Co Krajského súdu v Banskej Bystrici vo viacerých svojich rozhodnutiach (napr. 17Co/121/2013, 17Co/148/2013, 17Co/165/2013, 17Co/168/2013, 17Co/542/2013, 17Co/554/2013 a iné) posudzujúc odvolanie vedľajšieho účastníka proti uzneseniu o odmietnutí jeho odporu vyslovil názor, že „ak účinky vzniku vedľajšieho účastníctva nastávajú okamihom doručenia oznámenia o vstupe súdu a vedľajšiemu účastníkovi sa doručujú všetky rozhodnutia a písomnosti zo spisu rovnako ako hlavnému účastníkovi, je vedľajší účastník osobou oprávnenou podať aj odpor proti platobnému rozkazu, i keď v § 174 ods. 2 O. s. p. nie je uvedené, že odpor proti platobnému rozkazu môže podať aj vedľajší účastník. Jeho procesná legitímácia na podanie opravného prostriedku je ale obmedzená účastníkom, na strane ktorého vystupuje“.

Z aktuálnej rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR (konkrétne ide o uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/210/2012 zo dňa 28.10.2013, sp. zn. 6Cdo/420/2012 zo dňa 22.01.2014, sp. zn. 6Cdo/357/2012 zo dňa 30.10.2013 a sp. zn. 7Cdo/135/2013 zo dňa 21.10.2013), ktoré boli vydané a zverejnené po rozhodnutí krajského súdu v totožných veciach ale vyplýva záver, že

vedľajší účastník nie je osobou oprávnenou na podanie odporu proti platobnému rozkazu a subjektívne legitimovaný na podanie odporu proti platobnému rozkazu je v zmysle § 174 ods. 2 O.s.p. výslovne len odporca; ustanovenie § 174 ods. 2 O.s.p. nie je možné extenzívne vykladať v tom zmysle, že okrem odporcu môže odpor podať vedľajší účastník, pretože v zákone nie je výslovne upravená legitimácia vedľajšieho účastníka na podanie odporu tak, ako je to v prípade podania odvolania podľa § 201 O.s.p.; podanie odporu proti platobnému rozkazu totiž nepredstavuje rovnakú procesnú situáciu ako podanie odvolania voči rozhodnutiu súdu, pretože zákon priamo predpokladá, že za splnenia zákonných podmienok môže podať odvolanie aj vedľajší účastník (§ 201 druhá veta O.s.p.); ani prípadný súhlas odporcu s podaním odporu proti platobnému rozkazu vedľajším účastníkom nemôže preklenúť dikciu ustanovenia § 172 O.s.p., podľa ktorého je na podanie odporu subjektívne legitimovaný len odporca a nie všeobecne „účastník“ (§ 201 O.s.p.) ako je to v prípade odvolania; iba odporca rozhoduje o tom, či včasným podaním odporu dôjde zo zákona k zrušeniu platobného rozkazu ako formy rozhodnutia vo veci samej a bude pokračovať v konaní podľa prejednávanej zásady a zásady kontradiktórnosti; pokiaľ by sa priznalo právo podať odpor aj vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, došlo by tým k popretiu tohto jeho dispozičného práva; na rozdiel od odvolania (ktoré má suspenzívne a devolutívne účinky) má totiž podanie odporu okamžité a nezvratiteľné účinky, t.j. zrušuje sa ním platobný rozkaz (§ 174 ods. 2 prvá veta O.s.p.); v prípade podania odporu vedľajším účastníkom, by sa preto zisťovanie stanoviska odporcu stalo bezpredmetné; odporca by už totiž účinky podaného odporu nemohol zvrátiť a v dôsledku toho by sa stalo nepoužiteľným aj ustanovenie § 93 ods. 4 tretia veta O.s.p., v zmysle ktorého, ak úkony vedľajšieho účastníka odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností; súd by už totiž nemal priestor na žiadnu úvahu. Nakoľko jednou zo zákonných úloh najvyššieho súdu je dbať o jednotný výklad a aplikáciu právnych predpisov aj vlastnou rozhodovaciu činnosťou (§ 8 ods. 3 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších predpisov), odvolací súd výklad predmetného ustanovenia § 174 ods. 2 O.s.p. vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi rešpektuje.

Pokiaľ vedľajší účastník v podanom odvolaní poukázal aj na ochranu spotrebiteľa v práve európskej únie, odvolací súd uvádza, že v zmysle odôvodnenia rozsudku Súdneho dvora (tretia komora) vo veci sp. zn. C-470/2012 zo dňa 27.02.2014, z platného a účinného primárneho ani sekundárneho práva únie nevyplýva povinnosť členských štátov zabezpečiť ochranu spotrebiteľov v podobe práva združenia na ochranu spotrebiteľov vstupovať do jednotlivých individuálnych sporov týkajúcich sa spotrebiteľa (bod 45 odôvodnenia rozsudku); v tomto prípade je teda na každom členskom štáte, aby v zmysle zásady procesnej autonómie takéto pravidlá zaviedol pod podmienkou, že tieto nesmú byť menej priaznivé než pravidlá, ktoré upravujú obdobné situácie podľa vnútroštátneho práva, t.j. tzv. zásada ekvivalencie a súčasne nesmú prakticky znemožniť alebo nadmerne sťažiť výkon práv, ktoré priznáva právo únie, t.j. tzv. zásada efektivity (bod 46 odôvodnenia rozsudku); súdny dvor analýzou primárneho a sekundárneho práva únie dospel k záveru, že právna úprava neumožňujúca vstup združenia na ochranu spotrebiteľa do individuálneho sporu, ktorého účastníkom je spotrebiteľ, resp. exekučného konania, nie je porušením práva únie z uvedených hľadísk (z hľadiska zásady ekvivalencie a zásady efektivity), keď zdôraznil, že hoci právo únie vyžaduje v sporoch, ktoré sa týkajú predajcu, resp. dodávateľa a spotrebiteľa, aktívny postup vnútroštátneho súdu rozhodujúceho v týchto sporoch, ktorý je nezávislý od zmluvných strán, v každom prípade nemožno tvrdiť, že odmietnutie pripustiť vstup združenia do konania ako vedľajšieho účastníka na podporu spotrebiteľa predstavuje porušenie práva tohto spotrebiteľa na účinný prostriedok nápravy pred súdom (bod 53 odôvodnenia rozsudku). Z hľadiska posudzovanej veci je preto podľa odvolacieho súdu potrebné uzavrieť, že ak neumožnenie vstupu združenia na ochranu spotrebiteľa ako vedľajšieho účastníka do konania, ktorého účastníkom je spotrebiteľ, nepredstavuje podľa súdneho dvora porušenie práva únie, nemôže byť porušením práva únie ani odmietnutie odporu proti platobnému rozkazu podaného vedľajším účastníkom v takomto konaní. Odvolaciemu súdu je známa judikatúra súdneho dvora, podľa ktorej je vnútroštátny súd povinný aj bez návrhu skúmať existenciu neprijateľnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve, ktorá je základom uplatneného nároku a následná povinnosť súdu zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol takou neprijateľnou podmienkou viazaný (porovnaj napríklad rozsudok v spojených veciach sp. zn. C-240/1998 až sp. zn. C-244/1998 zo dňa 27.06.2000, rozsudok vo veci sp. zn. C-473/2000 zo dňa 21.11.2002, rozsudok vo veci sp. zn. C-429/2005 zo dňa 04.10.2007 alebo rozsudok vo veci sp. zn. C-472/2011 zo dňa 21.02.2013), keď vylúčenie tejto možnosti súdu skúmať neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve v určitej fáze konania (napr. pred vydaním platobného rozkazu) je v rozpore s právom únie (porovnaj rozsudok vo veci sp. zn. C-618/2010 zo dňa 14.06.2012). Na druhej strane pri skúmaní predpokladov aktívneho prístupu vnútroštátneho súdu

v konaní súdny dvor okrem iného vychádza aj z vyššie uvedenej zásady efektivity, v zmysle ktorej pri skúmaní či vnútroštátne procesné ustanovenie znemožňuje alebo nadmerne sťažuje uplatňovanie práva únie sa musí prihliadať na postavenie tohto ustanovenia v celom konaní, na priebeh konania, resp. jeho osobitosti na rôznych stupňoch vnútroštátnych súdov a z tohto hľadiska v prípade potreby vziať do úvahy zásady, ktoré sú základom vnútroštátneho súdneho systému akými sú právo na obhajobu, právna istota a riadny priebeh konania (bod 51 odôvodnenia rozsudku vo veci sp. zn. C-470/2012 zo dňa 27.02.2014); súčasne však súdny dvor v inom rozhodnutí zdôraznil, že dodržiavanie zásady efektivity nemôže viesť k takému výkladu, ktorý by od vnútroštátneho súdu vyžadoval nahradiť celkovú pasivitu dotknutého spotrebiteľa v konaní (bod 47 odôvodnenia rozsudku vo veci sp. zn. C-40/2008 zo dňa 06.10.2009), t.j. ani k takému výkladu, podľa ktorého by pasivitu spotrebiteľa bolo nutné nahradiť právom združenia na ochranu spotrebiteľa ako vedľajšieho účastníka v stúpiť do konania a realizovať procesné úkony v prospech spotrebiteľa. Preto vyššie uvedený výklad príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku vo vzťahu k legitimácii vedľajšieho účastníka na podanie odporu proti platobnému rozkazu zo strany najvyššieho súdu nie je ani v rozpore s právom únie, pretože jednak ochrana práv spotrebiteľa pri rozhodovaní o návrhu na vydanie platobného rozkazu je zabezpečená ustanovením § 172 ods. 9 O.s.p., ktoré zakazuje súdu vydať platobný rozkaz na zaplatenie peňažnej sumy zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá obsahuje neprijateľné podmienky a jednak procesnou úpravou doručovania platobného rozkazu do vlastných rúk spotrebiteľa ako odporcu, ktorý je v zákonnej lehote oprávnený proti platobnému rozkazu podať odpor. Na základe uvedeného nie je podľa odvolacieho súdu uvedený výklad najvyššieho súdu ani v rozpore s právom únie.

Okresný súd správne podľa § 174 ods. 3 písm. c) O. s. p. odmietol odpor podaný vedľajším účastníkom ako neoprávnenou osobou. Vedľajší účastník nebol oprávnenou osobou na podanie odvolania nie z dôvodu absencie súhlasu hlavného účastníka s týmto úkonom, ale z dôvodu, že Občiansky súdny poriadok v § 172 ods. 1 za osobu oprávnenú podať odpor proti platobnému rozkazu označuje len odporcu, žiadny iný subjekt.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu vo výroku II. s odkazom na § 219 ods. 1 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Navrhovateľ si v odvolacom konaní napriek úspechu náhradu trov konania neuplatnil, z tohto dôvodu mu podľa § 142 ods. 1 O. s. p. náhradu trov konania nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.